

Jézus Krisztus kinyilatkoztatása – Tizenötödik szám

A hetedik pecsét és a prófétai igazság feltárása

Jeff Pippenger

2023-11-13

És amikor felnyitotta a hetedik pecsétet, csend lett a mennyben mintegy félóráig. És láttam a hét angyalt, akik Isten előtt álltak; és adatott nekik hét trombita. És egy másik angyal jött, és megállt az oltárnál, arany füstölőedénnyel; és sok tömjén adatott neki, hogy felajánlja azt az összes szentek imádságaival együtt a trón előtt levő aranyoltáron. És a tömjén füstje, amely a szentek imádságaival együtt szállt fel, felszállt Isten elé az angyal kezéből. És az angyal vette a füstölőedényt, megtöltötte azt az oltár tüzeivel, és a földre vetette: és lőnek szózatok, mennydörgések, villámlások és földindulás. Jelenések 8:1–5.

A mennyei szentélyből kiáradó szent tűz kitöltetésével foglalkozunk, annak a történelemnek az idején, amikor az Egyesült Államok az első égből származó szentségtelen tüzet fog aláhozni. Annak kijelentését, amit a hét mennydörgés szólt a Jelenések könyve tizedik fejezetében, lepecsételve kellett tartani egészen közvetlenül a kegyelmi idő lezárulása előttig. A kegyelmi időt úgy is ábrázolja az Írás, mint amely a lezárulás küszöbén áll, amikor a hetedik pecsét felnyitattik.

És ezt mondja nekem: Ne pecsételd le e könyv prófeciájának beszédeit, mert az idő közel van. Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki tisztátalan, legyen tisztátalan ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, legyen szent ezután is. Jelenések 22:10, 11.

A hetedik pecsét feltörése akkor történik, amikor a hét angyal készül megfűjni a harsonát.

És a hét angyal, akinél a hét trombita volt, felkészült a trombitálásra. Jelenések 8:6.

Amikor a kegyelmi idő lezárul, „senki” sem „mehet be a templomba”, mert Krisztus közbenjárása az emberek bűneiért véget ért. A kegyelmi idő lezárult, és a hét angyal parancsot kapott, hogy kitöltse Isten haragjának poharait.

És a templom megtelt füsttel az Isten dicsőségétől és az ő hatalmától; és senki sem mehetett be a templomba, míg a hét angyal hét csapása be nem teljesedett. És hallék nagy szózatot a templomból, amely ezt mondta a hét angyalnak: Menjete el, és töltsétek ki Isten haragjának poharait a földre. Jelenések 15:8; 16:1.

Nincs semmi jel arra, hogy a Jelenések könyve kilencedik–tizenegyedik fejezetében a hét harsonát megszólaltató hét angyal különbözne attól a hét angyaltól, akik kitöltik a hét utolsó csapást. Ellenkezőleg, a hét harsona által jelképezett ítéletek prófétai jellemzői párhuzamban állnak Isten haragja hét poharának helyével és hatásaival a tizenhatodik fejezetben. Még közvetlenebb kapcsolódásként a harsonaítéleteket közvetlenül csapásoknak nevezik.

És a többi ember, akiket e csapások nem öltek meg, mégsem tértek meg kezük cselekedeteiből, hogy ne imádják az ördögöket, sem az aranyból, ezüstből, rézből, kőből és fából készült bálványokat, amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem képesek. Jelenések 9:20.

A hetedik pecsét felnyitása szándékosan a kegyelemidő lezárulásának közelsége összefüggésébe van helyezve. A hetedik pecsét második tanúbizonyságát adja annak, amit a hét mennydörgés „mondott”, s amit Jánosnak, valamint Pálnak is megtiltatott leírni.

És nagy szóval kiáltott, amint az oroszlán ordít; és mikor kiáltott, hét mennydörgés hallatta szavát. És amikor a hét mennydörgés hallatta szavát, írni akartam; de szózatot hallottam az égből, amely ezt mondta nekem: Pecsételd le azokat, amiket a hét mennydörgés szólt, és ne írd meg azokat. Jelenések 10:3, 4.

Amit a hét mennydörgés „kimondott”, azt lepecsételték; és a huszonkettedik fejezetben a Jelenések könyvében lepecsételt próféciaát fel kellett nyitni, és miként a hetedik pecsét esetében, azt közvetlenül a kegyelmi idő lezárulása előtt kellett felnyitni.

White testvér rámutat arra, hogy annak lepecsételése, amit a hét mennydörgés „szólt”, ugyanannak a cselekedete volt, mint Júda törzsének Oroszlánjáé akkor, amikor megparancsolta Dánielnek, hogy pecsételje le könyvét a vég idejéig. Dániel és a Jelenések könyvei ugyanaz a könyv, és a Jelenések könyvében Jézus Júda törzsének Oroszlánjaként jelenik meg, amikor feltöri a hét pecséttel lepecsételt könyvet; így tehát Júda törzsének Oroszlánja volt az is, aki megparancsolta Dánielnek, hogy pecsételje le könyvét a vég idejéig. Júda törzsének Oroszlánja az, aki lepecsételi és feltöri Igéjét, mert Ő az Ige.

„Miután e hét mennydörgés megszólaltatta szavát, János ugyanazt a parancsot kapja a kis könyvre vonatkozóan, mint Dániel: »Pecsételd le azokat, amiket a hét mennydörgés mondott.«” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 7. kötet, 971.

A Dániel és a Jelenések könyvében található belső bizonyítékok azonosítják, hogy a hetedik pecsét feltörése második tanúbizonysága annak, hogy feloldatott, amit a hét mennydörgés szólt. Mind Dániel könyvének feloldása, mind pedig a hét pecséttel lepecsételt könyv felnyitása azt azonosítja, hogy azok az igazságok, amelyek egy prófétai üzenet feloldásakor kijelentetnek, természetüknél fogva fokozatosak. Ezért nevezi Dániel könyve ezt a tudás növekedésének, a Jelenések könyve pedig úgy ábrázolja, mint egyik pecsét eltávolítását a másik után.

Világosság ez, amely egyre fényesebbé válik a teljes napig.

Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a fénylő világosság, amely egyre teljesebben ragyog a tökéletes napig. Példabeszédek 4:18.

Amikor az „igazság” feltárul, az fokozatos.

„Ha szükséges volt Isten hajdani népe számára, hogy gyakran emlékezetébe idézze azokat a bánásmódokat, amelyekkel Ő irgalomban és ítéletben, tanácsolásban és feddésben viseltetett irántuk, ugyanilyen fontos az is, hogy szemléljük azokat az igazságokat, amelyeket Igéjében nekünk adott át,—olyan igazságokat, amelyek, ha megfogadjuk őket, alázatosságra,

engedelmességre és Isten iránti alávetettségre vezetnek bennünket. Az igazság által kell megszentelődnünk. Isten Igéje minden korszak számára sajátos igazságokat tár elénk. Istennek a múltban az Ő népével való bánásmódja figyelmes figyelmünket kell hogy magára vonja. Meg kell tanulnunk azokat a tanulságokat, amelyeknek megtanítására ezek rendeltettek. De nem szabad ezekkel megelégednünk. Isten lépésről lépésre vezeti népét. Az igazság fokozatosan tárul fel. A komoly kereső szüntelenül világosságot fog kapni a mennyből. „Mi az igazság?”—ez kell hogy legyen mindenkori kérdésünk.” Signs of the Times, 1881. május 26.

2023 júliusának végén Jézus Krisztus kijelentése megkezdődött feltárulni.

Miként a hetedik pecsét és a hét mennydörgés kijelentései esetében is, Jézus Krisztus kijelentése közvetlenül a kegyelmi idő lezárulása előtt lesz felnyitva. Ugyanannak az üzenetnek harmadik tanúbizonyságát adja, amelyet a hetedik pecsét eltávolítása és a hét mennydörgés jelképez. A Jelenések könyvében e három ábrázolás három tanú, amelyek együtt alkotják Jézus Krisztus kijelentésének üzenetét. E három tanú felnyitása fokozatos. Hatásai szintén fokozatosak.

„Az Isten törvénye iránti engedelmesség a megszentelődés. Sokan téves elképzeléseket táplálnak e lélekben végbemenő munkával kapcsolatban, de Jézus azért imádkozott, hogy tanítványai az igazság által szenteltessenek meg, és hozzátette: »A te igéd igazság« (János 17:17). A megszentelődés nem pillanatnyi, hanem fokozatos munka, miként az engedelmesség is folytonos. Mindaddig, amíg Sátán ránk zúdítja kísértéseit, az én legyőzéséért vívott harcot újra és újra meg kell vívnunk; de engedelmesség által az igazság megszenteli a lelket. Akik hűségesek az igazsághoz, Krisztus érdemei által legyőznek minden jellembeli gyengeséget, amely miatt az élet minden változó körülménye formálta őket.” Faith and Works, 85.

Jézus Krisztus kijelentése megértésének fokozatos kibontakozása 2023 júliusának végén kezdett megjelenni. Az akkoriban közzétenni kezdett igazságok megértésének folyamata nem sokkal 2020. július 18. után kezdődött.

Az a hetedik pecsét feltörésének üzenetében azonosított igazság az Éjféli Kiáltás útjelzőjére irányul. Az Éjféli Kiáltás a millerita történelemben az igazság fokozatos kibontakozása volt, és e tény Samuel Snow munkásságának történeti áttekintésével igazolható. Jézus a harmadik angyal mozgalmát az első angyal mozgalmával szemlélteti, mert a véget mindig a kezdettel szemlélteti.

Azok az igazságok, amelyek együttesen a Midnight Cry üzenetét alkotják, annak megértését jelentik, hogy ki az Isten, és miként jelenik meg jelleme az Ő Igéjében. Ezen igazságok magukban foglalják annak a történelmi folyamatnak igen részletes leírását, amelyet azok fognak betölteni, akik végül hirdetik a Midnight Cry üzenetét. A hét mennydörgés rejtett története az, ami ezt a történelmi folyamatot azonosítja. A hetedik pecsét része ennek a részletes történelmi folyamatnak, kinyilatkoztatása azonban arra az időszakra irányul, amely akkor kezdődik, amikor a Midnight Cry üzenete végleges formát ölt, s ez egyúttal annak jelölése, hogy a száznegyvennégyezer elpecsételése befejeződött. A hetedik pecsét fokozatos felnyitása akkor kezdődik, amikor a Midnight Cry üzenete teljesen kifejlődik, amint azt az 1844 nyarán tartott exeteri tábori összejövetel szemlélteti. Ezek az írárok az Őn személyes meghívását jelentik arra, hogy eljöjjön az exeteri tábori összejövetelre.

Amikor a hetedik pecsét felnyitattik, tüzet vetnek az oltárról a földre, és „hangok, mennydörgések, villámlások és földindulás” támadnak. A „hang” egy trombitát jelképez.

Kiálts teljes erővel, ne kíméld magadat, emeld fel hangodat, mint a trombita, és jelentsd meg népemnek vétkeiket, Jákób házának pedig bűneit. Ézsaiás 58:1.

A trombitászó olyan üzenetet azonosít, amely a közelgő ítéletre figyelmeztet. Amikor Ézsaiás arra szólítja fel Isten népét, hogy emeljék fel szavukat, mint a trombita, akkor hangosan kell „kiáltaniuk”. Az Éjféli Kiáltás üzenete közvetlenül a vasárnaptörvény földrengésének órája előtt lesz felnyitva. Az Éjféli Kiáltás üzenete, amely közvetlenül a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény előtt lesz felnyitva, az az üzenet, amely hangos kiáltássá duzzad. Amikor Ézsaiás azt mondja: „Kiálts teljes torokkal”, akkor a harmadik angyal hangos kiáltásának összekapcsolódására utal, amely a második hang, amely csatlakozik az Éjféli Kiáltás üzenetéhez. A hangos Éjféli Kiáltás üzenete a hetedik trombita figyelmeztetése, amely a harmadik jaj. Isten népének meg kell értenie, hogy amikor az a trombitaüzenet felhangzik, próbaidejük legvégső pillanataiban vannak. Ezért Ézsaiás parancsa figyelmeztetés a kegyelemidő lezárulására való felkészülésre, figyelmeztetés arra, hogy az iszlám harmadik jajának trombitaitélete kész lesújtani az Egyesült Államokra, amiért elvetette Isten szombatját. A vasárnaptörvénynél az Éjféli Kiáltás, amely a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetében szereplő két „hang” közül az első, hangos kiáltássá duzzad. Miközben Isten egyéb gyermekei, akik még Babilonban vannak, kihívatnak onnan.

„Az erre az időre szóló igazságot, a harmadik angyal üzenetét, hangos szóval kell hirdetni, vagyis növekvő erővel, amint közeledünk a nagy végső próbához.” The 1888 Materials, 710.

A harmadik angyal „harsány kiáltásának” „növekvő erejét” a Sínainál előképezte az, amikor a Tízparancsolatot maga Jehova hirdette ki. Az abban a történetben megszólaló kürt ereje egyre növekedett, miközben a hegy megrendült és füstbe borult. A félelem oly nagy volt, hogy még Mózes is erősen megremegett. A nép ekkor félelmében felemelte „hangját”, kérve, hogy Isten „hangja” szűnjék meg szólani.

és trombitászó, valamint szavak hangja; mely hangot hallván azok, akik hallották, kérték, hogy többé ne szóljon hozzájuk az ige: (Mert nem tudták elviselni azt, ami parancsolva volt: „És ha csak egy állat is érinti a hegyet, megköveztessék, vagy nyíllal átdöfessék.” És oly rettenetes volt a látvány, hogy Mózes ezt mondta: „Igen félve reszketek.”) Zsidók 12:19–21.

Az a „hang”, amelyet „ők” „hallottak”, a harmadik angyal figyelmeztető üzenetének „hangját” jelképezi. Félelmetes gyötrelemben a saját „hangjaikkal” feleltek. A vasárnaptörvénynél felhangzó hangokat a balga szüzek is jelképezik, akik olajért könyörögnek, a bölcs szüzek hangja pedig azt mondja nekik, hogy menjenek, és vásároljanak maguknak. Az emberi kegyelemidő lezárultakor azoknak a „hangjai”, akik felismerik, hogy elvesztek, miként a balga adventista szüzek a vasárnaptörvénynél, azért kiáltanak, hogy a sziklák és a hegyek omoljanak rájuk. A vasárnaptörvényt a Sínai-hegynél történt törvényadás előképezi.

„Az isteni hatalom ama ünnepélyes alkalommal megnyilvánuló csodálatos megnyilatkozásaira — a titokzatos harsonahangokra, amelyek egyre erősebbé és rettenetesebbé váltak, a minden

hegyoldalról visszhangzó mennydörgés robajára, a villám felvillanására, amely megvilágította a komor és fenséges magaslatokat, és a Sínai csúcán, felhő, vihar és sűrű sötétség közepette Isten dicsőségére, mint megemésztő tűzre —, Jehova jelenlétének e jeleire Izráel szíveit félelem emésztette, és az egész gyülekezet „távol állt meg”. Még Mózes is így kiáltott fel: „Igen félek és remegek.” Azután a viaskodó elemek fölött felhangzott Jehova szava, amint törvényének tíz parancsolatát hirdette.”

„Amint Isten nagy tükre feltárta Izráel népe előtt valódi állapotukat, lelküket rettegés töltötte el. Isten kijelentéseinek félelmetes ereje többnek tűnt annál, mint amit reszkető testük elviselhetett. Könyörögtek Mózesnek: »Te szólj velünk, és mi hallgatunk; de Isten ne szóljon velünk, hogy meg ne haljunk.« Amikor Isten nagy igazságmértéke feltárult előttük, úgy ismerték fel, mint soha azelőtt, a bűn sértő voltát és saját bűnösségüket a tiszta és szent Isten színe előtt.” Signs of the Times, 1881. március 3.

Amikor az oltárról vett tűz a földre vettetik, „hangok, mennydörgések, villámlások és földindulás” támad. A „mennydörgés és villámlás” Isten ítéleteinek jelképei. A vasárnaptörvény idején az Egyesült Államok teljesen betölti „bűnének poharát”, és „az országos hitehagyást országos romlás követi”. A „bűn pohara” a negyedik nemzedékben telik meg, mert a földi fenevad mindkét szarva a fokozódó lázadás négy nemzedékén halad keresztül. A vasárnaptörvény jelöli azt a pontot, ahol Isten ítéletei, amelyeket a „mennydörgések és villámlások” jelképeznek, kiáradnak, és ezek a negyedik nemzedékre zúdulnak.

Az emoreusokról az Úr ezt mondta: „A negyedik nemzedékben térnek vissza ide, mert az emoreusok gonoszsága még nem telt be.” Bár ez a nemzet bálványimádása és romlottsága miatt szembeötlő volt, még nem töltötte meg bűnének poharát, és Isten nem adta volna parancsát teljes megsemmisítésére. A népnek látniuk kellett, hogy az isteni hatalom nyilvánvaló módon megmutatkozik, hogy menthetetlenek maradjanak. Az irgalmas Teremtő kész volt eltűrni gonoszságukat a negyedik nemzedékig. Azután, ha semmi jobbra fordulás nem mutatkozott, ítéletei rájuk sújtottak.

„A Végtelen Tévedhetetlen pontossággal továbbra is számon tart minden nemzetet. Miközben irgalma megtérésre hívó felhívásokkal kínáltatik fel, ez a számla nyitva marad; de amikor a tételek elérnek egy bizonyos összeget, amelyet Isten meghatározott, haragjának szolgálata megkezdődik. A számla lezárul. Az isteni türelem véget ér. Nincs többé irgalomért való közbenjárás az ő érdekükben.” Testimonies, 5. kötet, 208.

White testvér a vasárnaptörvélynél kezdődő ítéleteket „Isten pusztító ítéleteinek” nevezi. Azt tanítja, hogy már túl késő a balga laodiceai adventisták számára, akiknek éjfélkor lehetőségük volt felkészülni a válságra, de ezt megtagadták. A pusztító ítéleteknek az az ideje a balga szüzek számára „a kegyelem ideje” azoknak, akik még nem hallották az igazságot.

„Ó, bárcsak felismerné a nép meglátogatásának idejét! Sokan vannak, akik még nem hallották az erre az időre szóló próbára tevő igazságot. Sokan vannak, akikkel Isten Lelke küzd. Isten pusztító ítéleteinek ideje irgalomnak ideje azok számára, akiknek nem volt alkalmuk megismerni, mi az igazság. Az Úr gyöngéden tekint majd rájuk. Irgalmas szíve megindul; keze még mindig ki van nyújtva, hogy megmentsen, miközben az ajtó bezárul azok előtt, akik nem

akartak bemenni.” Bizonyágtételek, 9. kötet, 97.

Amikor a hetedik pecsét felnyitattik, „szózatok, mennydörgések, villámlások és földindulás” támadnak. Az az „óra”, amelyben a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében említett „földindulás” először teljesedett, a francia forradalom volt; és annak az „órának” tökéletes beteljesedése a „föld” fenevadjának „rengése”, a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény idején. Ebben az „órában” nyitattik fel teljesen a hetedik pecsét. A kereszt előképe a vasárnapi törvénynek, és a keresztnél nagy földindulás volt.

Jézus pedig ismét nagy fennszóval kiáltva kilehelte lelkét. És íme, a templom kárpítja felülről egészen az aljáig kettéhasadt; és megrendült a föld, és a sziklák meghasadtak. Máté 25:51.

A keresztnél egy sátáni királyság megdőlt, miként a vasárnapi törvény idején is meg fog dőlni.

„Krisztus nem adta oda életét, míg el nem végezte a munkát, amelynek elvégzésére jött; és utolsó lehetetlével így kiáltott fel: „Elvégeztetett.” Jn 19:30. A csata megnyerett. Az Ő jobbjára és az Ő szent karja szerzett Neki győzelmet. Mint Győztes tűzte ki zászlaját az örökkévaló magaslatokra. Vajon nem volt-e öröm az angyalok között? Az egész menny diadalmaskodott a Megváltó győzelmében. Sátán legyőzetett, és tudta, hogy országa elveszett.” Jézus élete, 758.

A kereszt földrengése az „igazság” ábrázolása, amely Alfa és Omega. Az „igazság” a kezdet, a közép és a vég; ez az a héber szó, amely a héber ábécé első, tizenharmadik és utolsó betűjének egyesítésével jött létre. Földrengés volt, amikor Krisztus meghalt, majd újabb földrengés támadt az Ő feltámadásakor. A keresztnél volt az első földrengés, aztán a sír, majd a földrengés az Ő feltámadásakor. Mindkét földrengésnél sírok nyíltak meg.

„Amikor Jézus, amint a kereszten függött, felkiáltott: »Elvégeztetett«, a sziklák megrepedeztek, a föld megrendült, és a sírok közül némelyek megnyíltak. Amikor úgy támadt fel, mint a halál és a sír fölött győzedelmeskedő, miközben a föld rengett, és a menny dicsősége körülragyogta a szent helyet, az igaz halottak közül sokan, hívásának engedelmeskedve, előjöttek, mint annak tanúi, hogy feltámadt. E kiváltságban részesült, feltámadt szentek megdicsőülten jöttek elő. Minden korszaknak választott és szent emberei voltak ők, a teremtestől egészen Krisztus napjaiig. Így tehát, miközben a zsidó vezetők Krisztus feltámadásának tényét igyekeztek eltitkolni, Isten úgy döntött, hogy egy csoportot sírjaikból előhoz, hogy tanúságot tegyenek arról, hogy Jézus feltámadt, és hirdessék az Ő dicsőségét.” Early Writings, 184.

Az első földrengéskor sírok nyíltak meg, az utolsó földrengéskor pedig Krisztus sírja nyílt meg. A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében a két tanú ugyanabban az órában jön elő sírjaiból, amikor a földrengés történik. A földrengés a vasárnapi törvény, amelyet a kereszt jelképez előre. Ennélfogva a vasárnapi törvény órájában két feltámadásnak kell lennie. Az első annak a száznegyvennégyezernek a születését jelképezi, amely még azelőtt történik, hogy az asszony vajúdna; a második az ő vajúdása közben megy végbe. A Jelenések könyve tizenkettedik fejezetének asszonya először megszüli a fiúgyermeket, akinek vasvesszővel kell uralkodnia a nemzeteken, minden vajúdási fájdalom nélkül. Azután a vasárnapi törvénytől megkezdődik vajúdása, és világra hozza a második gyermeket. Először Illést szüli meg, végül Mózeszt szüli meg.

A vasárnapi törvény a Jelenések könyve hetedik fejezetében szereplő ikrek feltámadásának órája.

Amikor a vasárnapi törvény idején a hetedik pecsét teljesen felnyitattik, mintegy félórái csend lesz a mennyben.

„De Isten együtt szenvedett az Ő Fiával. Az angyalok szemlélték a Megváltó gyötrelmét. Látták Urukát, amint sátáni erők légiói vették körül, természetét pedig reszketést keltő, titokzatos rettegés súlya nyomta. Csend volt a mennyben. Egyetlen hárfát sem érintettek. Ha a halandók láthatták volna az angyali sereg döbbenetét, amint némán gyászolva figyelték, hogy az Atya megvonja szeretett Fiától világosságának, szeretetének és dicsőségének sugarait, jobban megértenék, mennyire sértő a bűn az Ő szemében.” Jézus élete, 693.

A földrengés órájának első félórája a két tanú első megszületését vagy feltámadását jelképezi. Ebben a félórában a két tanú megpecsételtetik. Meg kell pecsételtetniük a vasárnapi törvény előtt, mert ők ama zászlójel, amely a másik gyermeket a sírból hívja elő a hátralévő félóra alatt. A második gyermek csak úgy hozható életre, ha a vasárnapi törvény válságának vajúdásai közepette meglátja a férfiakat és nőket Isten pecsétjével.

„A Szentlélek munkája az, hogy meggyőzze a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről. A világot csak úgy lehet figyelmeztetni, ha látja, hogy azok, akik hisznek az igazságban, az igazság által megszentelődnek, magasztos és szent elvek szerint cselekszenek, s emelkedett, fennkölt értelemben mutatják meg a választóvonalat azok között, akik megtartják Isten parancsolatait, és azok között, akik lábbal tiporják azokat. A Lélek megszentelő munkája jelzi a különbséget azok között, akik Isten pecsétjét viselik, és azok között, akik hamis nyugalomnapot tartanak. Amikor eljön a próba, világosan megmutatkozik majd, mi a fenevad bélyege. Ez a vasárnap megtartása. Azok, akik az igazság meghallása után is továbbra is szentnek tekintik e napot, a bűn emberének jegyét viselik, aki meg akarta változtatni időket és törvényeket.” Bible Training School, 1903. december 1.

Az asszony elsőszülöttei a száznegyvennégyezer, akiket a Jelenések könyve zsenékként azonosít. Ők képviselik azt a jelet, amelyet a másik nyájnak fel kell ismernie a vasárnapi törvény körüli küzdelem válságában és harcában. Ez a jel a szombat, amelyet a száznegyvennégyezer akkor is fenntartanak, amikor annak megtartása törvényellenes. White testvérnő zászlajukat „Immánuel Fejedelem vérrel festett zászlajának” nevezi.

„Látomásban két sereget láttam rettenetes küzdelemben. Az egyik sereget a világ jelvényeit viselő zászlók vezették; a másikat Emmánuel Fejedelem véráztatta zászlaja vezette. Egyik zászló a másik után maradt a porban vonszolódva, amint az Úr seregéből század század után csatlakozott az ellenséghez, és az ellenség soraiból törzs törzs után egyesült Isten parancsolatait megtartó népével. Egy angyal, aki az ég közepén repült, Emmánuel zászlaját sok kézbe adta, miközben egy hatalmas hadvezér hangosan kiáltotta: »Sorakozó! Akik hűségesek Isten parancsolataihoz és Krisztus bizonyágtételéhez, most foglalják el helyüket. Menjetek ki közülük, és különüljete el, és tisztátalant ne illessetek, és én magamhoz fogadlak titeket, és Atyátok leszek, ti pedig az én fiaim és leányaim lesztek. Jöjjen fel mindenki, aki akar, az Úr segítségére, az Úr segítségére a hatalmasok ellen.«” Testimonies, 8. kötet, 41.

A vérrel festett zászló az, amit Isten másik nyájának meg kell látnia a vasárnaptörvény válságának idején. A zászló növekvő világosság, amelyet a száznegyvennégyezer hordoz. Az a zászló vörös színű, mert vérrel festett zászló. Ezt a zászlót Jerikó csatájában előképezte az, amikor Ráháb befogadta és megoltalmazta a kémeket, majd a Józsué seregének való alárendelődését azzal ismerte el, hogy egy skarlátvörös fonalat bocsátott ki az ablakából. Ráháb Isten másodszülött gyermekeit jelképezi a vasárnaptörvény válságában, akik meglátják és elfogadják a skarlátvörös jelt, és engedelmességre jutnak Józsué serege iránt. A Ráháb által használt skarlátvörös fonal annak a jele volt Józsué serege számára, hogy ne pusztítsa el Ráháb háza népét.

Ráháb azokat jelképezi, akik a vasárnaptörvény válságának idején még Babilonban vannak, Józsué serege pedig a százhuszonnégyezer elsőszülötteit jelképezi. A skarlátvörös fonál Isten szombatjának jelképe. A skarlátvörös fonál a kémek parancsa volt, amelyet Ráhábnak követnie kellett, ha el akarta nyerni Isten oltalmát.

Ímé, amikor bemegyünk e földre, kösd ezt a skarlátvörös fonalat arra az ablakra, amelyen lebocsátottál bennünket; és gyűjtsd magadhoz atyádat, anyádat, testvéreidet és atyádnak egész háza népét a te házádba. Józsué 2:8.

Az a jel, amelyet azoknak kell meglátniuk, akik még Babilonban vannak, a skarlátvörös fonál által van jelképezve, amely a szombat, ugyanakkor azonban az ikerpár közötti különbségtételt is azonosítja. Az elsőszülött iker a száznegyvennégyezer, mert kezükben viselik Emmánuel Fejedelem vérrel festett zászlaját.

És zászlót emel a nemzeteknek, összegyűjti Izrael számkivetettjeit, és egybegyűjti Júda szétszórtjait a föld négy szegletéről. Efraim féltékenysége is megszűnik, és Júda ellenségei kivágnak: Efraim nem lesz féltékeny Júdára, és Júda nem szorongatja Efraimot. Hanem a filiszteusok vállaira szállnak nyugat felé; együtt fosztják ki a kelet fiait; ráteszik kezüket Edómra és Moábra, és Ammón fiai engedelmeskednek nekik. Ézsaiás 11:12–14.

Az elsőszülött ikren van a skarlátvörös jel, vagyis a skarlátfonál, amely az elsőszülöttet megjelöli. Az elsőszülött iker Zerah, a másodikként született pedig Perc.

És lőn az ő szülésének idején, hogy ímé, ikrek voltak az ő méhében. És lőn, mikor szült, hogy az egyik kinyújtotta a kezét; ekkor a bába fogta, és vörös fonalat kötött a kezére, mondván: Ez jött ki először. De lőn, amint visszahúzta a kezét, hogy ímé, az ő testvére jött ki; és ő így szólt: Miért törtél elő? Legyen rajtad ez a rés! Ezért nevezték őt Percnek. Azután kijött az ő testvére is, akinek kezén a vörös fonal volt; és őt Zerahnak nevezték. 1Mózes 38:27–30.

Zarah jelentése: felkelő világosság, Pharezé pedig: kitörni. Amikor az iker, Pharez meglátja a felkelő világosságot a skarlátfonál jelében ikertestvére, Zarah kezén, „kitör”, vagyis kijön Babilonból. Zarah felismerése a skarlátfonál felkelő világosságát illetően az utoljára született iker alárendelődését jelzi az elsőszülött ikernek.

És eljönnek napkeletről és napnyugatról, északról és délről, és asztalhoz telepednek az Isten országában. És ímé, vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek. Lukács 13:29–30.

A hét mennydörgés rejtett története három útjelzőt azonosít. Az első és az utolsó útjelző csalódások. Az első csalódás és az Éjféli Kiáltás üzenete közötti időszak a késedelem ideje. Az Éjféli Kiáltástól, amely a második útjelző, az időszak a pecsételések ideje. Az az időszak, amely a pecsételések ideje, az utolsó csalódáskor ér véget.

A hét mennydörgés rejtett története három útjelzőt azonosít. Az első és az utolsó útjelző a sírok földrengéskor történő megnyílása. Az első sír megnyílása és az Éjféli Kiáltás üzenete közötti időszak a késedelem ideje. Az Éjféli Kiáltástól, amely a második útjelző, az időszak a pecsételések ideje. A pecsételések idejét alkotó időszak az utolsó sír megnyílásával ér véget.

A hét mennydörgés rejtett történetének e három lépéséről tanúskodó e két tanúbizonyságot Krisztus halála és feltámadása is megerősíti. A sír első megnyitását Krisztusnak a vizes sírba való keresztsége jelképezte, az utolsó sír pedig a kereszt volt. Krisztus keresztsége és a kereszt között Krisztus hirdette az Ő üzenetét, ami az Éjféli Kiáltást előképezte. Ezt a hirdetést ezerkétszázhatvan nap alatt vitte véghez. A kereszt után, tanítványainak személyében, az Éjféli Kiáltás üzenete ismét hirdettetett ezerkétszázhatvan napon át, egészen István haláláig.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének két tanúja felhatalmazást kapott arra, hogy ezerkétszázhatvan napon át hirdesse az Éjféli Kiáltás üzenetét. Azután megöltették, és ezerkétszázhatvan napon át az utcákon feküdtek, mígnem ismét életre keltek, és felhatalmazást nyertek.

A következő cikkben tovább vizsgáljuk ezeket az igazságokat.

„Ha a lélek nem tér meg őszintén Istenhez; ha Isten éltető lehelete nem kelti a lelket lelki életre; ha az igazság hitvallóit nem a mennyből született alapelvek indítja, akkor nem a romolhatatlan magból születtek újjá, amely él és megmarad mindörökké. Ha nem Krisztus igazságosságában bíznak mint egyedüli biztonságukban; ha nem az Ő jellemét másolják, nem az Ő lelkületében munkálkodnak, mezítelenek, nincs rajtuk az Ő igazságosságának palástja. A holtakat gyakran az élőknek tüntetik fel; mert akik azt munkálják, amit saját elképzeléseik szerint üdvösségnek neveznek, azokban nem Isten munkálja az akarást és a cselekvést az Ő jókedve szerint.”

„Ezt az osztályt jól szemlélteti a száraz csontok völgye, amelyet Ezékiel látomásban látott.”
Review and Herald, 1893. január 17.